

ਖੰਨਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ NONE

V. NONE

ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਜਨਵਰੀ 18, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਐਨ. ਵੇਂਕਟਾਚਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਅਨੁਚਛੇਦ 226—ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922—ਧਾਰਾਵਾਂ 36 ਅਤੇ 41—ਭੂਮੀ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ—ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਵਾਰਡ—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਦੀ ਬੈਲਟਿੰਗ—ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਧਾਉਣਾ—ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅੌਚਿਤ ਸੀ—ਫੈਸਲਾ, ਨਹੀਂ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੁਝ ਭੂਮੀ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ @ ਰੁ. 1,88,731 ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ। ਹਵਾਲੇ ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 43 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ @ ਰੁ. 307 ਅਤੇ 43 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ @ ਰੁ. 205 ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਭੂਮੀ ਨੂੰ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਬੈਲਟਿੰਗ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਸਮੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਵਧਾ ਕੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਬਿਆਜ ਅਤੇ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ : 1.1. ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤੱਥਾਤਮਕ ਆਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 43 ਫੁੱਟ ਤੋਂ 50 ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਧਾ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ @ ਰੁ. 307 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਧਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1.2. ਵਧਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ 12% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ, ਜਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (1-ਏ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਣਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਕੇ.ਐਸ. ਪਰਿਪੂਰਨਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ, [1994] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 593, ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.3. ਜਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1985 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਟਾਉਨ ਸੁਧਾਰ ਟ੍ਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1922 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ 28 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਸੇਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ 30% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ 9% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3867 ਦੇ 1990 ਆਦਿ ਆਦਿ।

1.6.89 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 663 ਦੇ 1989 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼।

ਆਰ.ਕੇ. ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਵਿਲ ਇੰਦੀਵਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਮਿਸਿਜ਼ ਪੂਰਨਿਮਾ ਭੱਟ ਕਾਕ, ਅਨੰਤ ਪੱਲੀ ਅਤੇ ਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ :

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 14 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 3 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 29 ਕਨਾਲ 1-3/4 ਮਰਲੇ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ 24 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ @ ਰੁ. 1,88,731 ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ। ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ 28 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 43 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਰੁ. 307 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਅਤੇ 43 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਪਾਰ ਰੁ. 205 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਧਾਇਆ। ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੇਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4309 ਦੇ 1985 ਅਤੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੈਲਟਿੰਗ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੇ 1984 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 663 ਦੇ 1989 ਅਤੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ 1 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ।

ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਕਲੇਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਧਿਆਸਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੱਕ 43 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ Rs. 307 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮਧਿਆਸਤਾ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ @ Rs. 307 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੈਲਟਿੰਗ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ। ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੈਂਡ ਏਕਵਿਜ਼ੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1922 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਮਧਿਆਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਾਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ 50 ਫੁੱਟ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਹੇਠਾਂ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਸਨ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 43 ਫੁੱਟ ਤੋਂ 50 ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਬੈਲਟਿੰਗ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ @ Rs. 307 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼

ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੈਂਡ ਏਕਵਿਜ਼ੀਸ਼ਨ ਸੇਧ ਐਕਟ 68 ਦੀ 1984 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1-ਏ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ. ਪਰਿਪੂਰਨਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, [1994] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 593। ਇਸ ਲਈ, 12% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦਾ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਧੂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਸੇਲੇਟੀਅਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੇਧ ਐਕਟ 68/84 ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੋਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਐਕਟ, 1922 ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੁੱਕੀ ਮਧਿਆਸੀ ਦਾ ਇਨਾਮ 28 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਲੇਟੀਅਮ @ 30% ਅਤੇ ਵੀ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਵਿਆਜ @ 9% ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ 24.2.77 ਤੋਂ 28.8.78 (ਇਨਾਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ) ਵਧੀਆ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 15% ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate